

Olje- og energidepartementet
Per epost: postmottak@oed.dep.no

Vår dato: 2015-01-16
Side 1 av 3

Høring – forslag til opphevelse av kompetanseforskriften og endring i energilovforskriften

Det vises til departementets høringsnotat med forslag til opphevelse av kompetanseforskriften og endring i energilovforskriften, med høringsfrist 19. januar 2015. Denne høringsuttalelsen er utarbeidet av juridisk kontor ved Norsk Hydro ASA på vegne av selskapet og dets datterselskaper, herunder Hydro Aluminium AS og Hydro Energi AS (heretter omtalt som Hydro).

1 Hydro støtter forslaget om opphevelse av kompetanseforskriften

Hydro støtter forslaget om opphevelse av kompetanseforskriften. Forslaget er i tråd med Reiten-gruppens anbefaling og vurderinger som Hydro også støttet, jf. Hydros høringsuttalelse til gruppens rapport datert 30. september 2014. Hydro deler departementets vurdering om at det er viktig å gi selskapene fleksibilitet for egen organisering av virksomheten, og å bidra til forenkling og avbyråkratisering av reguleringen.

Som også påpekt i Hydros høringsuttalelse til Reitengruppens rapport, er det samtidig viktig ikke å glemme at mange selskaper i bransjen, herunder Hydro, allerede har brukt betydelig tid og ressurser på å omorganisere virksomheten på en måte som tilfredsstillende kompetanseforskriftens krav om egne ansatte. Hydro anser at det ville være uheldig om opphevelse av kompetanseforskriften samtidig medfører innføring av nye krav med samme formål, men som medfører behov for ytterligere omorganisering av disse selskapene.

Det er flere forslag som nylig har vært ute til høring som vil innebære nye detaljkrav, og som vil motvirke effekten av opphevelse av kompetanseforskriften. Etter Hydro sitt syn må disse endringsforslagene vurderes i sammenheng med forslaget om opphevelse av kompetanseforskriften, og sees i lys av ønsket om og behovet for forenkling og avbyråkratisering. Det er også viktig at det sikres reell mulighet for unntak fra denne typen detaljkrav for virksomheter der formålet med reguleringen ikke treffer. Det vises i denne sammenheng til NVEs høringsforslag om regler for tjenestekjøp i konsern, som er kommentert i Hydros høringsuttalelse til Reitengruppens rapport, samt til NVEs forslag til endringer i avregningsforskriften ved innføring av nordisk regulerkraftavregning og Elhub, jf. Hydros høringsuttalelse datert 26. september 2014.

2 Kommentarer til forslaget om ny § 3-6 i energilovforskriften

Forslaget til ny § 3-6 i energilovforskriften innebærer ikke nye detaljkrav til virksomhetene og vil i praksis neppe være til hinder for fleksible løsninger. Samtidig mener Hydro at det i høringsnotatet ikke i tilstrekkelig grad er begrunnet eller sannsynliggjort at det er behov for den foreslåtte nye bestemmelsen.

Hovedinnholdet i bestemmelsen er, slik Hydro oppfatter det, å presisere at konsesjonærene har ansvar for å sikre at krav etter lov, forskrift og konsesjoner ivaretas. Dette bør imidlertid være selvsagt og ikke nødvendig å presisere i en egen forskriftsbestemmelse.

Bestemmelsens første og andre ledd oppstiller et visst minimumskrav til egne ansatte; for nettselskaper i form av et forholdsvis fleksibelt krav om «*tilstrekkelig egenbemanning*», jf. første ledd, mens det for produksjonseenheter over 10 MW stilles et minimumskrav om én ansatt, jf. andre ledd. Begrunnelsen for disse minimumskravene er i følge høringsnotatet en avveining mellom hensynet til å sikre fleksibilitet på den ene siden, og på den andre siden hensynet til å sikre at konsesjonæren er den reelle driveren av anlegget samt hensynet til forsyningssikkerhet og effektiv drift. Hensynet til å sikre at konsesjonæren er den reelle driveren av anlegget samt hensynet til forsyningssikkerhet og effektiv drift ivaretas imidlertid allerede gjennom en rekke andre bestemmelser i energiloven med forskrifter samt tilgrensende regelverk, jf. departementets gjennomgang i høringsnotatet punkt 3.3.

Hydro påpeker at i tillegg til det regelverk som er gjennomgått i høringsnotatet, ivaretas disse hensynene også av konsesjonsordningene på overordnet nivå.

Det vises i denne sammenheng til at etter gjeldende regelverk og praksis skal anleggskonsesjon etter energiloven § 3-1 alltid gis til det selskap som har det reelle driftsansvaret for anlegget, jf. blant annet uttalelsene i Ot. prp. nr. 62 (2008-2009) side 39. Her understrekes også at spørsmålet om konsesjonærens kompetanse og bemanning skal vurderes i forbindelse med konsesjonsprosessen og at dette er et av de sentrale hensynene bak konsesjonsordningen. Tilsvarende fremgår det av energiloven § 4-1 at det i forbindelse med innvilgelse av omsetningskonsesjon kan stilles vilkår om intern organisering hos konsesjonæren, og slike vilkår stilles også, med innhold som er differensiert etter type foretak og type konsesjon.

Prinsipielt mener Hydro at vurderingen av krav til organisering og kompetanse best kan vurderes gjennom konsesjonsprosessen, som også gir mulighet for at innholdet i kravene kan differensieres etter type foretak og virksomhet. Den gjeldende konsesjonsordningen, sammen med øvrige eksisterende krav i regelverket, er allerede i dag tilstrekkelig for å tilfredsstille avveiningen mellom hensynet til fleksibilitet og de øvrige hensyn departementet har påpekt, jf. over. Hydro kan på denne bakgrunn ikke se at det er behov for eller hensiktsmessig å innta en ny bestemmelse om dette i energilovforskriften § 3-6. Det spesifikke ansvaret for den enkelte konsesjonær på de ulike områder er presisert i gjeldende lover, forskrifter og konsesjoner gjennom ulike direkte reguleringer og funksjonskrav mv.

Selv om det skulle anses behov for en ytterligere bestemmelse med innhold som foreslått i høringsnotatet, påpekes at bestemmelsens virkeområde synes noe tilfeldig. Bestemmelsens første ledd retter seg mot «*nettselskap med inntektsramme*». Bestemmelsens andre ledd retter seg mot «*alle med konsesjon etter energiloven § 3-1 for kraftproduksjon med over 10 MW installert effekt*». Dette betyr at kravene ikke gjelder for nettselskap (herunder anleggskonsesjonærer generelt) uten inntektsramme, og heller ikke for anleggskonsesjonærer for mindre kraftverk. Hydro savner en mer spesifikk vurdering av og begrunnelse for denne avgrensningen. Med økt omfang av mindre kraftverk vil det for eksempel også være behov for kompetanse i de mindre anleggene.

Hydro kan heller ikke se at begrunnelsen for krav om minimumsbemanning, som i følge høringsnotatet blant annet er å sikre at konsesjonæren er den reelle driveren av anlegget, støtter at virkeområdet for bestemmelsens første ledd skal være som foreslått. De hensynene som er fremhevet som grunnlag for kravet om minimumsbemanning er etter Hydro sitt syn i hovedsak relevant bare for anleggskonsesjonærer. Kravet retter seg imidlertid som nevnt mot «*nettselskaper med inntektsramme*», men begrepet «*nettselskap*» er ikke definert i energilovforskriften. Begrepet er imidlertid definert både i forskrift om kraftomsetning og nettjenester, forskrift om leveringskvalitet samt i kontrollforskriften, men med noe ulikt innhold. Dersom definisjonen i forskrift om kraftomsetning og nettjenester og i forskrift om leveringskvalitet legges til grunn, er nettselskap å anse som «*omsetningskonsesjonær som eier overføringsnett eller har ansvar for nettjenester*».

Hydro oppfatter derfor at kravet i hovedsak retter seg mot leverandører av netjtjenester, og at kravet derfor ikke har noen sammenheng med ordningen for anleggskonsesjon.

Behovet for krav til organisering mv hos leverandører av netjtjenester ivaretas som nevnt over av annet regelverk. Rent tematisk bør dessuten bestemmelser med krav overfor leverandører av netjtjenester ikke inngå i energilovforskriften kapittel 3, men i kapittel 4.

Hydro mener på bakgrunn av ovennevnte at det ikke er godtgjort at det er behov for den foreslåtte nye bestemmelsen i energilovforskriften § 3-6, og uansett at virkeområdet for bestemmelsen bør vurderes presisert slik at det treffer bedre med hensyn til formålet med kravene som stilles.

Med vennlig hilsen
for Norsk Hydro ASA

Eeva Kantanen

Eeva Kantanen
advokat

for